WARIES MISDAADREEKS · Nº 185

Kentering in Uitgeest

De zaak van het doorgezaagde roer



Een misdaadpuzzel in de vorm van
het dagboek van het slachtoffer

Uitgeverij Waries

Zo werkt dit boek

Dit is geen roman. Het is een stapel papier waarin de waarheid ligt, verspreid over tientallen pagina's, en jij bent degene die haar eruit moet halen.

Op vrijdag 11 september 2026, kort voor acht uur 's ochtends, kenterde zeilinstructrice Fenna Doornbos op het Uitgeestermeer. Het roer van haar boot brak af. Later bleek dat het roerblad bijna helemaal was doorgezaagd. Fenna overleefde het, maar ze kan niet vertellen wat ze wist.

Wel heeft ze een dagboek. Haar broer Jelle vond het op haar keukentafel, met plakband en paperclips vol bonnetjes, briefjes en uitdraaien. In de week erna verzamelde hij er nog meer bij: gesprekken, een brief van de politie, logboeken. Hij stuurt je alles, in de volgorde waarin hij het heeft gelegd.

WAT JE DOET

1. Lees eerst de brief van Jelle en de pagina met personen.
2. Lees het dagboek. Veel is gewoon leven; sommige zinnen zijn later goud waard.
3. Lees daarna de stukken die Jelle verzamelde. Mensen vertellen Jelle niet altijd de waarheid.
4. Beantwoord de vragen op p. 65. Gebruik de werkbladen.
5. Kom je vast te zitten: de hints staan op hun kop, in drie niveaus. Lees niet meer dan je nodig hebt.
6. Pas als je antwoordformulier helemaal is ingevuld, open je de verzegelde oplossing.

Speelduur: twee tot vier uur, alleen of met z'n tweeën of drieën aan tafel. Een potlood en een gum zijn handig.

Inhoud

Brief van Jelle Doornbos	5
Wie is wie	6
Kaart van het gebied	8
Plattegrond zeilschool	9
Dagboek: juli	10
Dagboek: augustus	21
Dagboek: september	37
Wat Jelle verzamelde	50
Aan de lezer: de vragen	65
Werkbladen	66
Antwoordformulier	72
Hints	74
Verzegelde oplossing	77
Nawoord	85

Haarlem, donderdag 17 september 2026

Hoi,

Je kent me niet goed, maar Fenna zei altijd dat jij de enige was die bij een bordspel de regels wél las. Daarom krijg je dit.

Vorige week vrijdag, de elfde, is mijn zus op het Uitgeestermeer omgeslagen. Ze was alleen in de Grutto, een van de Valken van de zeilschool, om boeien te leggen voor de clubwedstrijd van zaterdag. Het roer brak af, de boot sloeg om en de giek raakte haar tegen het hoofd. Ze dreef in haar reddingsvest toen Noud Beentjes, de botenman van naast de haven, haar vond. Ze ligt in het ziekenhuis in Alkmaar. Ze ademt zelf. Ze wordt niet wakker. De artsen zeggen “afwachten”, en dat ben ik zat.

De politie zegt intussen dat het roer bijna helemaal was doorgezaagd en daarna is afgeplakt. Ze nemen het serieus, dat wel. Maar ze vertellen mij weinig, en ik heb het idee dat ze vooral naar “de vandaal” zoeken die deze zomer boten heeft beschadigd.

Fenna hield een dagboek bij. Ik heb de zomer van 2026 voor je overgetypt en er alles bij gelegd wat ze erin had geplakt. Daarna ben ik zelf met mensen gaan praten. Ik heb opgeschreven wat ze zeiden, zo letterlijk als ik kon, en ik heb gevraagd om alles wat op papier staat. Sommigen gaven dat meteen, anderen pas toen ik bleef aandringen.

Ik ben ICT’er, geen speurder. Ik heb de stukken op volgorde gelegd en verder niets weggelaten. Ook niet de dingen die mijn zus over mensen schreef en die ze waarschijnlijk liever voor zich had gehouden.

Een paar vragen staan achterin. Als jij de antwoorden vindt, wil ik ze weten voordat ik ze aan de politie geef. Ik wil niet dat iemand de verkeerde de schuld krijgt; dat is Fenna deze zomer al eens overkomen, met een jongen van zeventien.

Dank je.

Jelle Doornbos

PS: Fenna schrijft bij elke dag het weer bovenaan. Wind in beaufort, daarna wat ze zag. Zo doen zeilers dat, zegt ze.

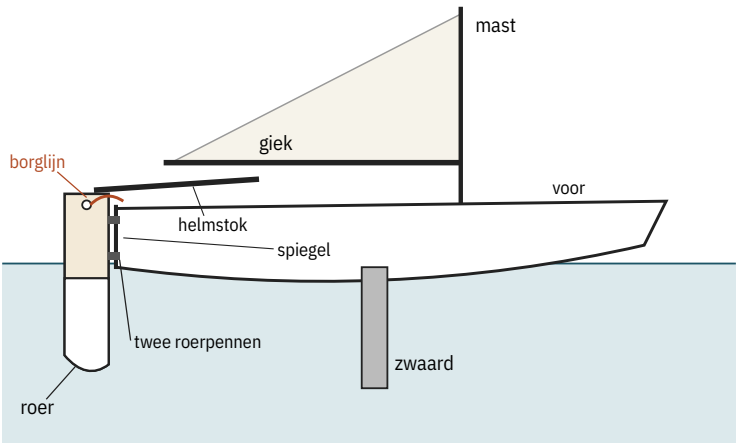
Wie is wie

Fenna Doornbos (34)	hoofdinstructeur van Zeilschool De Kentering; schrijfster van het dagboek
Jelle Doornbos (31)	haar broer, woont in Haarlem
Bram Wijdenes (61)	eigenaar van Zeilschool De Kentering
Ineke Wijdenes (58)	zijn vrouw; doet de administratie, de inschrijvingen en de kas
Mats Wijdenes (31)	hun zoon
Jorrit Zwart (28)	zeilinstructeur bij De Kentering; werkt 's avonds ook achter de bar van café De Zwaan in Castricum
Noud Beentjes (64)	Botenmakerij Beentjes, werkplaats naast de zeilschool; repareert de boten; vaart een motorkruiser, de Zwerver
Teun Akkerman (17)	oud-cursist en jeugdassistent uit Krommeniedijk
Stefan Krom (45)	projectleider bij Meerkwartier Recreatie BV
Dirk Pronk (71)	buurman, woont op de dijk achter de zeilschool
Gerda de Graaf	moeder van cursisten Sam en Lotte
Henk Molenaar	boekhouder van de zeilschool
Wim Hoekstra	schipper van het jacht Margriet, op doorreis
S. Okkerse	rechercheur, team Recherche Meerstreek

DE VLOOT VAN DE KENTERING

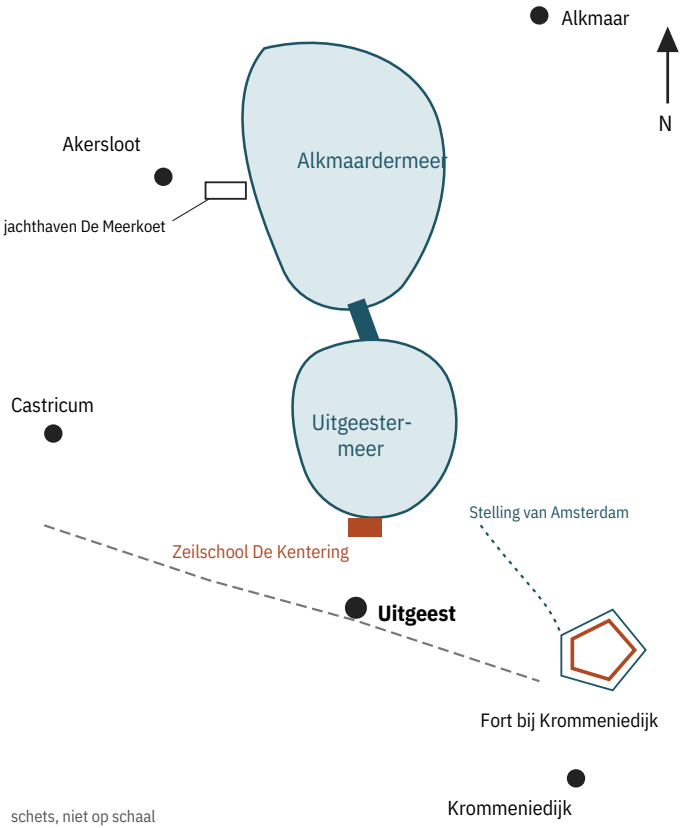
Valken	Kievit, Tureluur, Grutto, Scholekster: open zeilboten van 6,5 meter voor twee tot vier personen, met een houten roer dat aan twee pennen achter op de boot hangt
Optimisten	zes eenmansbootjes voor de jeugd, o.a. Pieper
Snip	de motorboot, voor begeleiding en boeien

Alle Valken zijn genoemd naar weidevogels, “omdat je die hier ziet als je even niet op je zeil let”, zegt Bram.



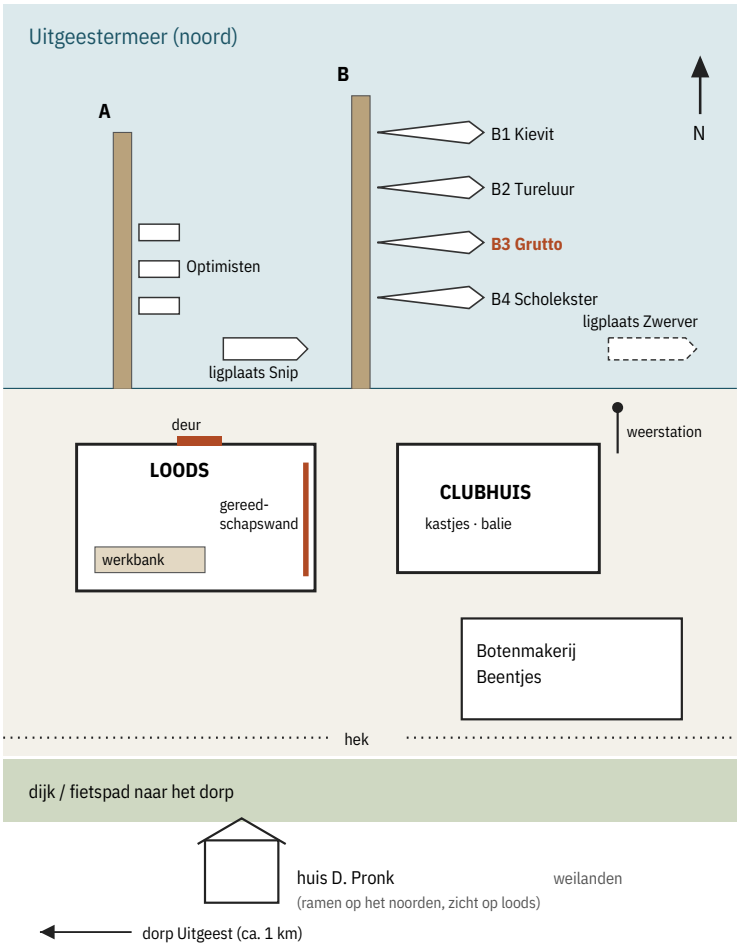
Een Valk van opzij. Het roer hangt met twee pennen achter aan de spiegel en kan er recht omhoog af worden getild; het borglijntje voorkomt dat het dan wegdrijft.

Het gebied



Het Uitgeestermeer is het zuidelijke deel van één water met het Alkmaardermeer; een korte verbinding loopt tussen beide. Met een motorboot ben je van Akersloot in een klein uur aan de zuidkant. Over de weg is het van de haven naar Akersloot ongeveer acht kilometer, naar café De Zwaan in Castricum tien minuten met de auto, naar het centrum van Alkmaar een kleine twintig minuten.

De zeilschool



Getekend door Jelle naar Fenna's schetsjes en zijn bezoek op zondag 13 september. Het hek en de loods gaan op slot; wie een sleutel heeft, kan erin.

juli

zaterdag 4 juli

ZW 3 · zon · water 19°

Seizoen geopend. Vier Valken in het water, zes Optimisten op de kant, de Snip die na één keer trekken aansloeg. Dat laatste is een wonder op zich.

Ik heb me voorgenomen dit jaar het dagboek niet na drie weken te laten verslonzen. Mama schreef elke avond, ook als er niks gebeurde. “Juist dan,” zei ze, “dan zie je achteraf pas wat er gebeurde.” Dus: het weer bovenaan, en dan wat er was.

Wat er was: de eerste groep volwassenen. Twee broers uit Heemskerk die elkaar niet konden verstaan zodra er wind in het zeil kwam, en een vrouw van zeventig die beter overstag ging dan allebei samen. Ik heb ze uitgelegd wat kenteren is. Je hoort het woord een keer en dan vergeet je het nooit meer: de boot gaat plat, je ligt ernaast, en je klimt via het zwaard weer omhoog. “Kentering” heet de school, en Bram zegt dat dat over het tij gaat, over het moment dat alles omdraait. Hij verzint dat ter plekke, denk ik. Wij hebben hier geen tij.

Bram stond de hele middag op de steiger met zijn armen over elkaar. Hij is eigenaar, hij is 61, hij heeft deze school dertig jaar geleden gekocht van een man die hem van een andere man had gekocht, en hij kijkt naar zijn boten zoals boeren naar de lucht kijken: alsof er iets aankomt.

Ineke deed de balie. Inschrijvingen, betalingen, sleutels, koffie. Ze heeft de vlaggenlijn aan de mast bij het clubhuis

Verzekeraar Meerwaard · afdeling pleziervaart
Aan: Zeilschool De Kentering, t.a.v. B. Wijdenes · 20 juli 2026 · betreft: schademelding KEN-26-0718

Geachte heer Wijdenes,

Wij hebben uw melding van schade aan een Optimist (doorboorde drijftank) ontvangen, met de factuur van de hersteller. De schade wordt vergoed onder aftrek van het eigen risico.

Wij vragen u extra aandacht te besteden aan de beveiliging van terrein en vloot. Bij een tweede schade binnen twaalf maanden passen wij de premie aan. Bij herhaling heroverwegen wij de dekking.

Met vriendelijke groet, afdeling pleziervaart

dinsdag 21 juli

NO 2 · warm · water 22°

Hittedag. Lessen ’s ochtends vroeg en ’s avonds, ertussen niemand op het water behalve een zwaan die achter de Scholekster aan zat.

Op de parkeerplaats ruzie tussen Ineke en een man die ik eerst niet herkende. Het was Mats, haar zoon. Ik zag hem jaren geleden nog als student. Nu een man met een strak overhemd en een auto die te groot is. Ik hoorde alleen: “Je hebt het beloofd, mam,” en daarna: “Niet hier.” Ineke stond met haar armen om zichzelf heen, in die hitte.

Toen ze terugkwam bij de balie vroeg ik of alles goed was. “Mats heeft een zaak gehad,” zei ze. “Gehad. Dat is het woord.” Meer zei ze niet, en ik vroeg ook niets meer.

’s Avonds zat ik op de steiger met mijn voeten in het water. Het meer was zo glad dat je de lampen van Akersloot in tweeën zag: één keer op de kant en één keer ondersteboven.

zaterdag 25 juli